

Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на седници Представничког дома од 16. септембра 1997. године и на седници Дома народа од 16. септембра 1997. године, усвојила је

ЗАКОН О ВАЊСКОТРГОВИНСКОЈ ПОЛИТИЦИ

Ради техничких грешака дошло је до различитог садржаја текста (на хрватском, босанском и српском језику) Закона о спољнотрговинској политици објављеног у "Службеном гласнику БиХ", број 1/97 од 29. октобра 1997. године.

Садржај текста у овом "Службеном гласнику БиХ" је усклађен на све три језичке верзије тако да се ови текстови Закона сматрају правно ваљаним и замењују текстове објављене у "Службеном гласнику БиХ" број 1/97 од 29. октобра 1997. године када је Закон о спољнотрговинској политици ступио на снагу.

ЗАКОН О ВАЊСКОТРГОВИНСКОЈ ПОЛИТИЦИ БиХ

ГЛАВА I

Основне одредбе

Члан 1.

1. Закон о вањскотрговинској политици (у даљем тексту: закон) регулише основне елементе система за извоз и увоз роба и услуга и одређује услове за извршавање економских делатности у иностранству и за извршавање економских делатности од стране физичких и правних лица у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ).
2. У сврхе међународне трговине, проток роба и услуга је слободан.
3. Слободни проток роба и услуга не искључује забране или рестрикције на увоз, извоз или транзит, оправдане према условима дефинисаним у члану 6. став 2, члану 25. став 1. и члану 31. овог закона. Међутим, такве забране и рестрикције неће представљати средства произвољне дискриминације или било какву меру и терет еквивалентног ефекта за међународну трговину.
4. Закон, такођер, утврђује правила досљедна међународним обавезама које произилазе из трговинских споразума за ванредну примену заштитних мера и за заштиту домаћег тржишта од међународне неправедне конкуренције, као што су дампинг и субвенције.
5. Закон унапређује постојећу и будућу економску сарадњу БиХ и њених ентитета са суседним државама и међународним организацијама, у складу са одредбама Устава Босне и Херцеговине.

Члан 2.

1. Закон је заснован на Уставу Босне и Херцеговине, који предвиђа надлежност БиХ за вањскотрговинску политику.
2. Унилатералне мере у вези са вањском трговином и споразуми са трећим земљама у погледу вањске трговине су одговорност институција БиХ.

Члан 3.

1. У смислу овог закона под "вањскотрговинском политиком" подразумевају се једнообразни државни принципи за примену свих унилатералних мера, које се тичу међународног протока роба и услуга, и за преговоре и закључивање свих споразума са трећим земљама, регионалним или међународним организацијама повезаним са међународном трговином.
2. У смислу овог закона под "унилатералним мерама које се тичу вањске трговине" подразумевају се заштитне мере, као и дажбине за антидампинг и за антисубвенције.

3. У смислу овог закона под "споразумима са трећим земљама који се тичу вањске трговине" подразумева се сваки споразум или инструмент у вези са међународном трговином, а нарочито сваки трговински споразум са другим земљама, сваки споразум са Европском Унијом, свако чланство у царинским унијама, на подручјима слободне трговине и у Светској трговинској организацији.

Члан 4.

1. Вањскотрговинску политику из претходног члана овог закона утврђују органи БиХ у сарадњи са надлежним органима ентитета.
2. Ентитети ће преузети све одговарајуће мере, без обзира да ли су то опште или посебне мере, како би осигурали испуњавање обавеза које настају из закона или које су резултат акције коју су предузели органи БиХ.
3. Органи БиХ и надлежни органи ентитета дужни су међусобно сарађивати и размењивати све информације неопходне да се обезбеди испуњење обавеза које настају из овог закона.
4. Надлежни органи ентитета не могу доносити мере које би могле угрозити постизање циљева овог закона.

Члан 5.

1. У смислу овог закона под "ентитетима" се подразумевају Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска.
2. У складу са овим законом, владе ентитета су на својим одговарајућим подручјима контроле и администрације одговорне за прописну администрацију и надзор царинске територије и за уредну имплементацију царинских закона, царинских прописа и других закона и одредби.

ГЛАВА II

Извозни и увозни режими

Члан 6.

1. Извоз и увоз роба је слободан од било каквих квантитативних ограничења или других мера истог ефекта.
2. Одредбе става 1. овог члана не искључују забране или ограничења међународног промета роба оправдане на основу јавности, морала, јавне политике или јавне безбедности, заштите здравља и живота људи, животиња или биљака, заштите националних богатстава који имају уметничку, историјску или археолошку вредност, или заштите индустријскокомерцијалне својине, односно ради елиминације дрога и отпадних материјала.
3. Поред одредби из претходног става:
 - извоз и увоз роба обезбедиће се под истим условима на читавој територији Босне и Херцеговине;
 - Савет министара БиХ, прописује према условима овог закона да извоз и увоз одређених роба може бит подложен царинским тарифама и другим специфицираним условима, укључујући захтеве за статичке податке.
4. Увезена роба је подложна истим пореским и законским условима који су уведени за исте или сличне робе произведене у БиХ.
5. Класификација роба према индивидуалним режимима извоза и увоза, обим или вредност квота, начин, временски период, и услови за њихову класификацију биће прописани од стране Савета министара БиХ.
6. Министарство вањске трговине и економских односа БиХ (у даљем тексту: Министарство вањске трговине БиХ) обезбеђује потребан број билатералних и мултилатералних дозвола, квота, контингента, деташмана и сл. за потребе привреде БиХ, сагласно потребама ентитета и

могућностима које дозвољавају међународни уговори. Расподела се врши на ентитете, а ови на крајње кориснике.

Члан 7.

1. Роба која се увози мора бити у складу са стандардима и техничким и квалитативним нормама прописаним или признатим као услов за њихово стављање у промет и/или употребу у Босни и Херцеговини, укључујући и стандарде ентитета.
2. Санитарна, ветеринарска, фитопатолошка, еколошка и контрола квалитета увезене робе обавезно су у складу са посебним прописима.
3. Роба ће остати под царинском администрацијом и надзором све док не испуни прописане услове из става 2. овог члана.
4. Роба за коју је прописана процедура стицања уверења о обавезном атесту мора бити прописно обележена након што се добије одговарајуће уверење о атесту.
5. Роба чији је промет забрањен у Босни и Херцеговини не може бити увезена или привремено увезена.
6. Савет министара БиХ може, у складу са обавезама из трговинских споразума, забранити извоз, увоз или транзит одређених роба преко Босне и Херцеговине или прописати услове према којима такве робе могу бити увезене, извезене или транспортоване у транзиту да би се спречило угрожавање људских живота, здравља и околине.
7. Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана робе могу бити привремено увезене у сврху оплеменења, уколико ово не доводи у опасност живот и здравље људи, животиња или биљака.

Документи који се прилажу уз робу за увоз и извоз

Члан 8.

1. Ако уговори са страним правним лицима, прописи страних земаља или међународни уговори предвиђају да се уз робу која се извози или увози морају приложити потврду или оверени документи, такве потврде или документи биће издани или оверени од стране надлежног органа.
2. Ако прописи земље у којој се требају употребити потврде или други документи из претходног става овог члана предвиђају да такве потврде или документе требају оверити државне власти, оверит ће их Министарство вањске трговине БиХ потписом и сухим жигом, а министарства ентитета мокрим жигом и потписом.
3. Министарство вањске трговине БиХ ће, уз претходно прибављена мишљења ресорних органа ентитета, и по потреби привредне асоцијације, прописати начин издавања ових потврда или овере докумената који се прилажу уз робу за извоз и увоз, критерија за утврђивање да робе воде порекло из Босне и Херцеговине и услове под којима ће се захтевати потврда порекла извезених или увезених роба.

Датум сталног извоза и увоза и пролаз царине

Члан 9.

1. Извоз или увоз роба сматра се завршеним када су робе прошле царину и прошле царинску линију. Као датум извоза или увоза сматраће се датум прихватања декларације за робе од стране надлежне царинске администрације.
2. У смислу овог закона, под "прихватањем" се сматра прихватање царинске декларације у царинском уреду надлежне царинске администрације.
3. Изузетно од одредби става 1. овог члана ресорна министарства ентитета, уз сагласност Министарства вањске трговине БиХ, могу издати одобрење да се изврши извозно-увозно

царињење робе и без преласка царинске линије, ако је закључен уговор са страним лицем и ако се смањују трошкови транспорта робе. При извозно-увозном царињењу ове робе примењују се прописи који се односе на извоз и увоз робе која прелази царинску линију.

Улагања капитала страних лица

Члан 10.

Промет роба које представљају улагање капитала од стране страног правног и физичког лица или повећање улога капитала, осим роба чији је увоз подложен посебним ограничењима, слободан је, ако је у складу са правним послом на основу којег се врши улагање.

Увоз капиталних роба након завршетка инвестиционих пројеката у иностранству

Члан 11.

1. Предузеће из Босне и Херцеговине која улажу капитал или изводе инвестиционе радове у иностранству након престанка употребе опреме и припадајућих резервних делова купљених и кориштених у извршењу тих радова или у извршењу пројеката улагања капитала у иностранству, могу слободно увозити ту опрему и резервне делове у Босну и Херцеговину.

2. Пре увоза опреме и резервних делова из става 1. овог члана, предузеће мора, уз доказ о куповини, презентирати и књиговодствени доказ да су ове робе биле кориштене у извршењу инвестиционих и пројеката улагања капитала у иностранству.

Замена претходно извезених или увезених роба

Члан 12.

1. Предузеће из Босне и Херцеговине може, у оквиру закључених уговора о извозу или увозу, а пре истека времена одређеног за исправљање недостатака према овим уговорима, извести или увести робе које замењују претходно достављене робе за које је утврђено да имају недостатке или да не испуњавају услове из уговора.

2. Извоз и увоз роба из претходног става биће слободан.

Привремено извоз и увоз роба

Члан 13.

1. У циљу обављања услуга за страна правна лица или кориштења услуга страних правних лица и у другим случајевима када се робе извозе или увозе, робе се могу привремено увозити или извозити.

2. Процедура о привременом увозу или извозу мора бити обављена у оквиру прописаних услова у складу са Царинским прописима.

3. Привремено извезене робе морају бити враћене на царинску територију Босне и Херцеговине или стално извезене, а увезене робе морају бити враћене у страну земљу или стално увезене и оцарињене од стране ентитета, у складу са Царинским прописима, у оквиру временског периода прописаног за привремени увоз и извоз.

Члан 14.

1. Привремено извезене или увезене робе могу се користити само у сврху за коју су привремено извезене или увезене.

2. Промет роба за привремени извоз или увоз биће слободан без обзира да ли је извоз или увоз таквих роба подложен квантитативним ограничењима.

Члан 15.

Савет министара БиХ, на предлог Министарства вањске трговине БиХ, одређује тип, сврху и временски период привременог извоза и увоза, а исто тако може одредити да одређене робе не

могу бит привремено увезене да би се спречило угрожавање људских живота или живота или здравља животиња и биљака.

Режими за извоз и увоз роба из слободних зона и у слободне зоне

Члан 16.

1. Предузеће може слободно вршити промет роба и услуга у слободне зоне и из слободних зона и вршити снабдевање резервним деловима и другим материјалом за кориштење и одржавање опреме и средстава неопходних за обављање пословних активности у таквим зонама.
2. За увоз роба из слободних зона на царинску територију Босне и Херцеговине или за њихов извоз са царинске територије Босне и Херцеговине у слободне зоне, примењиваће се општи услови из члана 6. овог закона.
3. У сврху даље обраде и под специјалним надзором царине, робе се могу привремено слободно увести на царинску територију Босне и Херцеговине док обрађене робе не буду враћене у зону или док не буду извезене.
4. Чланови 12, 13. и 14. овог закона се примењују на привремени извоз са царинске територије Босне и Херцеговине у слободне зоне и за привремени извоз из слободних зона на царинску територију Босне и Херцеговине.

Извоз и увоз роба без плаћања

Члан 17.

Предузеће може примити справе, мерне инструменте и средства, службена возила и опрему коју му је послало страно правно лице с којим је потписан уговор о комисиону, консигнационом складишту или услугама у сврху пружања услуга у оквиру закљученог уговора, у складу са Царинским прописима.

Дугорочна производна сарадња

Члан 18.

У смислу овог закона под "дугорочном производном сарадњом" се подразумева сваки дугорочни уговорни однос у трајању од најмање три године између домаћег правног лица које обавља производне активности у Босни и Херцеговини и страног правног лица који се тиче развоја, увођења производње, производње и узајамног снабдевања производима и њиховим саставним деловима.

Члан 19.

1. Ако у време када су уговори и анекси закључени, а односе се на робе које се извозе или увозе на основу уговора о дугорочној производној сарадњи које су биле класификоване као робе које требају бити извезене или увезене слободно, онда ће оне бити извожене у режиму слободно до краја испуњења уговора.
2. Ако је извоз или увоз роба предузет на основу уговора о дугорочној производној сарадњи подложен квоти или дозволи, предузеће ће извести или увести такве робе на основу одобрења Министарства вањске трговине БиХ и ресорних министарстава оба ентитета, које мора одлучити о захтеву за одобрење. Такво ће одобрење представљати право на извоз или увоз по тој основи, које ће важити онолико дуго колико је уговор на снази.

Члан 20.

1. Уговор о дугорочној производној сарадњи се ради у писменој форми и за одређени временски период, а може бити допуњаван и мењан.

2. Вредност роба извезених на основу уговора из претходног става овог члана мора бити најмање једнака вредност роба увезених на основу тог истог уговора.
3. Услови за регистрацију уговора о дугорочној производној сарадњи биће прописани од стране Савета министара БиХ, а на предлог Министарства вањске трговине БиХ.

Закуп опреме

Члан 21.

1. Предузеће може привремено извозити или увозити опрему под закупом за коришћење у производњи и за обављање услуга.
2. Уговор о закупу мора бити закључен у писменој форми, а садржи услове закупа. Може, такође, садржавати услове по којима купац постаје власник привремено извезене или увезене опреме након истека уговореног рока закупа.
3. Ентитети издају дозволе за привремени извоз или увоз закупљене робе под условима утврђеним прописима, као што је предвиђено у члану 43. овог закона. Ако такви извози или увози подлежу квоти или дозволи, ентитети их дозвољавају ако су увознику одобрена права на квоту и дозволу. Ако никаква квота или дозвола није одобрена за такве увоза или извозе, ентитети могу дати дозволу за привремени увоз.
4. Ако је у време привременог извоза или увоза закупљена опрема разврстана као роба која се слободно извози или увози, и у време њеног трајног извоза или увоза слободно ће се извести или увести, без обзира на евентуалну промену режима увоза или извоза.

Компензациони послови

Члан 22.

1. Предузеће може закључивати уговоре о извозу роба и услуга које се плаћају увозом роба и услуга.
2. Министарства трговине ентитета евидентират ће извршене уговоре из става 1. овог члана на основу упутства.

Упутство из претходног става доноси Савет министара БиХ на предлог Министарства вањске трговине БиХ.

ГЛАВА III

Међународна трговина услугама

Члан 23.

1. Услуге се могу слободно пружати у оквиру територије Босне и Херцеговине.
2. Без обзира на одредбу претходног става, Савет министара може прописати, у мери у којој је то у складу са трговинским споразумима у којима је БиХ и/или Ентитет једна од страна, да се међународна трговина одређеним услугама може вршити у складу са посебним условима.
3. У смислу овог закона:
 - под термином "услуге" подразумева се свака услуга у сваком сектору, осим "услуга које се пружају у оквиру вршења државних овлаштења";
 - под термином "трговина услугама" подразумева се пружање услуга између правних и физичких лица из Босне и Херцеговине и из стране земље или царинске територије;
 - под термином "услуге које се пружају у оквиру вршења државних овлаштења" подразумева се свака услуга која није пружена на комерцијалној бази нити у конкуренцији једног или више давалаца услуга.

Национално третирање

Члан 24.

1. Без обзира на одредбе које се односе на право обављања активности страних физичких и правних лица у Босни и Херцеговини, лице које пружа услугу у Босни и Херцеговини може, да би то учинило, привремено обављати своју активност у Босни и Херцеговини тамо где се услуга пружа, под истим условима који су одређени за грађане Босне и Херцеговине од стране Савета министара БиХ и влада ентитета.

2. Страна физичка лица која пружају услуге у Босни и Херцеговини подлежу прописима који су садржани у претходном ставу овог члана у оној мери у којој примена таквих прописа не ограничава примену БиХ мера које се тичу физичких лица која траже приступ на тржиште радне снаге или се односе на држављанство, боравак или запослење на трајној основи.

3. Страна физичка лица која пружају услуге у Босни и Херцеговини подлежу прописима који су садржани у ставу 1. овог члана у оној мери у којој примена таквих прописа не ограничава примену мера којима се регулише улаз или привремени боравак физичких лица у Босни и Херцеговини, укључујући мере неопходне за заштиту интегритета и обезбеђење нормалног кретања физичких лица преко њених граница.

4. Мере предвиђене у ст. 2. и 3. овог члана не примењују се на начин који поништава или умањује корист трговине услугама.

5. Услуге страних и физичких и правних лица у Босни и Херцеговини подлежу опорезивању и прописима под истим условима као исте или сличне услуге домаћих физичких и правних лица.

Члан 25.

1. Одредбе члана 23. не искључују забране међународне трговине услугама оправдане на основу јавног морала, јавне политике или јавне безбедности, заштите здравља и живота људи, животиња или биљака, заштите националног блага које има уметничку, историјску или археолошку вредност, или заштите индустрије комерцијалне својине.

2. Такве забране или ограничења неће представљати средства дискриминације или прикривеног ограничења међународне трговине.

Извоз и увоз услуга без накнаде

Члан 26.

1. Физичка и правна лица могу без накнаде пружати услуге у хуманитарне, научне, образовне, културне, здравствене, социјалне, спортске, религијске и друге некомерцијалне сврхе према условима које утврђује Савет министара БиХ, а на предлог Министарства вањске трговине БиХ.

2. Одобрења из става 1. овог члана издаваће ресорна министарства ентитета у складу са прописаним условима.

Обављање одређених услуга од стране страних правних лица у Босни и Херцеговини

Члан 27.

1. Страна правна лица могу обављати услуге у Босни и Херцеговини ако испуњавају услове које прописује Савет министара БиХ и владе ентитета.

2. Савет министара БиХ и владе ентитета могу у примени Закона прописати услове и критерије у складу са којима страна правна лица могу преузети обавезу да обављају одређене услуге у Босни и Херцеговини под условом да:

- страна правна лица могу обављати или нудити одређене услуге у Босни и Херцеговини према условима реципроцитета;

- страним правним лицима није дозвољено да обављају одређене услуге у Босни и Херцеговини уколико не оснују правна лица са седиштем у Босни и Херцеговини или закључе одговарајуће уговоре са домаћим правним лицима регистрованим за обављање предметних услуга;

- страна правна лица могу запослити утврђени омер домаћих и страних држављана за обављање одређених услуга у БиХ.

Обављање привредних делатности у иностранству

Члан 28.

1. Домаћа правна лица могу основати предузеће у страној земљи или откупити или повећати деоничарски капитал у предузећу у у страној земљи и уложити у страно предузеће користећи властита средства или средства добијањем зајма.
2. Средства за сврху назначену у ставу 1. овог члана користе се на основу дозволе дате од стране министарства трговине и ентитета према условима које прописује Савет министара БиХ.

Члан 29.

Одредбе члана 28. овог закона које се односе на оснивање предузећа у иностранству у складу се примењују и на оснивање представништава, пословних јединица (продавница, сервиса, консигнација, градилишта и сл.), као и на обављање банкарских и финансијских послова у иностранству и обављање послова осигурања и реосигурања у иностранству.

Аспекти права интелектуалне својине за трговину

Члан 30.

1. У смислу овог закона под термином "права интелектуалне својине" подразумевају се:
 - ауторска и сродна права;
 - заштитни знакови;
 - географске индикације;
 - индустријски нацрти;
 - патенти;
 - шеме (топографије) интегралних кола;
 - заштита неоткривених информација.
2. Аспекти права интелектуалне својине везани за вањску трговину су надлежност институција Босне и Херцеговине. У смислу овог закона, под термином "аспекти права интелектуалне својине везани за вањску трговину" подразумева се обезбеђење адекватних стандарда и принципа у вези са расположивошћу, обимом и кориштењем права интелектуалне својине везаним за вањску трговину, као и обезбеђење ефикасних и одговарајућих средстава за провођење права интелектуалне својине везаних за вањску трговину у складу са обавезама из трговинских споразума у којима је БиХ и/или ентитети једна од стране.
3. Савет министара БиХ може у складу са стандардима из претходног става прописати мере заштите домаћих субеката и потрошача од штетних клаузула у уговору о лиценци или другом преносу права интелектуалне и индустријске својине.
4. Међународни споразуми у области аспекта права интелектуалне својине везаних за трговину спадају у надлежност БиХ.

ГЛАВА IV

Заштитне мере

Члан 31.

1. Савет министара БиХ прописује примену заштитних мера на производ када утврди да се такав производ увози у Босну и Херцеговину у повећаним количинама, апсолутно или релативно у односу на домаћу производњу и под таквим условима под којима се проузрокује или прети опасност озбиљне повреде домаће производње истих или сличних производа.

2. Предлог заштитних мера сачињава Министарство вањске трговине БиХ уз прибављено мишљење ентитета.
3. Овакве заштитне мере се примењују на производ који се увози без обзира на порекло.

Члан 32.

1. У смислу овог закона:

- Под термином "озбиљна повреда" подразумева се значајно укупно погоршање позиције домаће производње;
- Под термином "опасност озбиљне повреде" подразумева се озбиљна повреда која очигледно прети;
- Под термином "домаћа производња" подразумевају се произвођачи у целини који производе исте или сличне производе унутар Босне и Херцеговине, или они чији заједнички овим производње истих или сличних производа унутар Босне и Херцеговине представљају већи део домаће производње тих производа.

2. У истраживања да ли повећан увоз проузрокује или прети да проузрокује озбиљне повреде домаћој производњи у погледу овог закона, Министарство вањске трговине БиХ на бази података министарства трговине ентитета процењују све битне чињенице квалитативне и квантитативне природе који врше утицај на ситуацију у домаћој производњи.

Члан 33.

Савет министара БиХ може прописати примену заштитних мера у ограниченом периоду будуће да може бити потребно да спречи или отклони озбиљну штету, те да олакша подешавање.

ГЛАВА V

Антидампинг заштита

Члан 34.

1. Сматра се да постоји дампинг када се нека роба увози по цени која је нижа од тржишне цене или производних трошкова у земљи порекла, односно у земљи извоза, при чему изазива или прети да изазове озбиљну штету привреди БиХ, или ако такав увоз успорава развој одређене гране привреде БиХ.
2. Савет министара БиХ прописује дефиниције, услове и процедуре антидампиншке истраге, те мере и рокове антидампиншке заштите.

Члан 35.

1. Поступак у смислу утврђивања постојања степена и ефеката наводног дампинга покреће се на основу писменог захтева правног лица или удружења које нема статус правног лица, које делују у име БиХ привреде.
2. Сматраће се да је захтев поднесен у име БиХ привреде уколико га подрже они произвођачи чији обим производње истих или сличних производа и услуга изози више од 50% укупне производње истог или сличног производа или услуга у БиХ.
3. Захтев треба да садржи доказе о дампингу, повреди и узрочној вези између наводног дампинг увоза и наводне настале и могуће штете.
4. Захтев се одбацује када нема довољно доказа о дампингу или штети, чиме би се оправдало настављање поступка.

Члан 36.

1. Савет министара БиХ, на предлог Министара вањске трговине БиХ и претходно прибављеног мишљења ентитета, предузима привремене мере у случају крајње хитности.

2. Привремене мере могу бити уведене на шест месеци и могу бити продужене на још три месеца.

Члан 37.

Антидампинг мере остају на снази само за период и до нивоу потребног за деловање против дампинга који је изазвао штету.

Члан 38.

Привремене мере и антидампинг дажбине примењују се једино на производе и услуге који улазе у БиХ након одлуке о њиховог увођењу.

ГЛАВА VI

Заштита од субвенционираног увоза

Члан 39.

Сматра се да су производ или услуге субвенционирани уколико за исте постоји финансијска подршка владе и друге институције у земљи порекла или извоза производа или услуга.

Члан 40.

Одредбе чл. 34. до 38. овог закона у складу се примењују и на заштиту од субвенционираног увоза.

ГЛАВА VII

Примена Закона

Органи власти одговорни за примену Закона

Члан 41.

1. Министарство вањске трговине БиХ и ресорна министарства ентитета су одговорна за примену политике вањске трговине према условима закона.
2. Да би се извршила примњена закона, одговарајући органи ентитета обављаће све државне функције и овлаштења која нису изричито додељена Министарству за вањску трговину БиХ.
3. Ентитети и све њихове административне јединице ће се у потпуности придржавати Устава Босне и Херцеговине и покушаће олакшати координацију између ентитета по свим питањима која се у вези са вањскотрговинском политиком, а која су у њиховој надлежности.

Члан 42.

1. Контролу над применом овог закона врши Министарство вањске трговине БиХ.
2. Министарство вањске трговине БиХ врши надзор над извршавањем обавеза преузатих међународним билатералним и мултилатералним уговорима, споразумима и конвенцијама.

Члан 43.

1. Савет министара БиХ доноси подзаконске акте и друге прописе на основу овог закона на предлог Министарства вањске трговине БиХ.
2. Министарство вањске трговине БиХ пре предлагања подзаконских аката и других прописа Савету министара БиХ обавезно је прибавити мишљења надлежних органа ентитета и по потреби асоцијација привреде.
3. Министарство вањске трговине БиХ је, такођер, обавезно прибавити мишљења надлежних органа ентитета и по потреби асоцијација привреде пре доношења прописа за које је оно овим законом овлаштено.
4. Прописе из ст. 2. и 3. овог члана предлаже, односно доноси министар вањске трговине БиХ, уз сагласност својих заменика.
5. Сви прописи из ст. 1. и 3. овог члана објављују се у "Службеном гласнику БиХ" и службеним гласилима ентитета.

Члан 44.

Савет министара БиХ доноси прописе којима се утврђују услови за одређивање казни предузећима или удружењима предузећа у случајевима када услед немара или намерно:

- доставе нетачне или погрешне информације које захтева закон;
- изврше прекршај било које обавезе која је непосредно утврђена за предузећа или удружења предузећа у складу са законом.

ГЛАВА VIII

Прелазне и завршне одредбе

Члан 45.

1. Сви претходни прописи који се тичу вањске трговине престаће да важе најкасније шест месеци од дана ступања овог закона на снагу.
2. Све прописе за провођење овог закона органи БиХ и ресорни органи ентитета донеће, односно усагласити са овим законом у истом року.

Члан 46.

1. Овај закон ступа на снагу у року од осам дана након његове објаве у "Службеном гласнику БиХ" и примењује се на све поступке покренуте након овог датума.
2. Службена гласила ентитета дужна су објавити овај закон.

Председавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Момир Тошић, с. р.

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Иво Лозанчић, с. р.

„Службени гласник БиХ“, број: 35/04

На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома, одржаној 14. јула 2004. године, и на сједници Дома народа, одржаној 16. јула 2004. године, усвојила је

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О СПОЉНОТРГОВИНСКОЈ
ПОЛИТИЦИ БиХ

Члан 1.

У Закону о спољнотрговинској политици БиХ ("Службени гласник БиХ, број 7/98), у члану 9. став 3. брише се.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а објавиће се и у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

ПС БиХ број 69/04

16. јула 2004. године

Сарајево

Предсједавајући

Представничког дома

Парламентарне скупштине БиХ

Мар тин Рагуж, с. р.

Предсједавајући

Дома народа

Парламентарне скупштине БиХ

Горан Милојевић, с. р.